

ARCHIV - JAK SE VLASTNĚŠ DĚŠLAJĚ • DĚŠTI?

ĀĀEtrtek, 08 kvĀten 2008

Debatu na toto tĕma vyslechla panĭ mĀ vĀera v tramvaji. Dva studenti mateĀskĕ & kolkŷ Ā;ili problĕm vzhledem k vĀku pomĀrnĀ fundovanĀ, jen se nĀjak nedokĀzali pĀesnĀ shodnout, jestli si musĭ lehnout tatĭnek na maminku nebo maminka na tatĭnka a jak moc pĀitom musĭ bĕt obleĕeni.

SvĀj spor pĀedloĀili panĭ uĀitelce, kterĀ jim s moudrostĭ vlastnĭ mnohĕm uĀitelĀm na mnohĕch & kolĀch v&ech stupĀĀ, sdĀlila, Āe dĀti nosĭ Āp. JistĀĀ tramvaj nenĭ nejvhodnĀj&im prostĀedĭm pro p o dĀlĀnĭ dĀtĭ, bohuĀel se mi ale zdĀ, Āe pro nĀkterĕ &vzdĀlavĀtele" nenĭ vhodné prostĀedĭ zĀejmĀ nikde. K manĀelka tu historku vyprĀvla, oba jsme si vzpomnĀli na zĀkladnĭ pedagogickou pouĀku, Āe dĀtem se dĀ vysvĀtlit v podstatĀ cokoliv a oni to pochopĭ a akceptujĭ, pokud je vysvĀtlenĭ pĀimĀĀenĕ jejich vĀku. A bĀchorka o Āpech podle n nenĭ pĀedev&im pĀimĀĀenĀ tomuto stoletĭ.

Pochybuji, Āe panĭ uĀitelka si pozdĀji udĀlala Āas a pokusila se uvĕst ve vhodnĀj& situaci ,zĀleĀitost na pravĭmĭru". (Ale mĀĀu se mĭlit, uĀ se staly divnĀj& situaci, napĀklad kdyĀ Bobo&kovĀ kandidovala proti Dol kdo by to byl kdy Āekl, Āe se tyhle dvĀ stanou soupeĀkami), ale to jsem dost odboĀil... Docela by mĀ zajĭmalo, jestli m uĀitelĕ v mateĀskĕch & kolkĀch nĀjakĕ pokyn, jak dĀlat z dĀtĭ blbce, nebo jestli to byla soukromĀ iniciativa tĕto konkrĕtnĭ &panĀelky". HodnĀ jsem si lĀmal hlavu, neĀ jsem si vzpomnĀl, jak jsme v tomhle vĀku odpovĀdali na podobnĕ dotazy na&im dĀtem a pĀitom lĀmĀnĭ se mi vybavilo, Āe na&e dcera nĀs podobnĕch rozpakĀ u&etĀila. Ākoliv, vlastnĀ nĀs jen pĀivedla do jinĕch. Stalo se to, kdyĀ jĭ tĀhlo na devĀtĭ rok. &el jsem s dcerou do knihovny a jak mĀm ve zvyku, skoro hodinu se toulal mezi regĀly. Ne, Āe by knihovna byla tak velkĀ, jen jĀ jsem stra&nĀ vybĭravĕ. KdyĀ jsme mĀli vybrĀno, jen letmo jsem zkontroloval, co si pĀjĀila dcera. Mimo jinĕ, jakĕsi komiks. NeruĀim za nĀzev &Petr, Ida a miminko", ale ruĀim za to, Āe byl &vĕskĕ. Na zadnĭ stranĀ se&itu jsem zahlĕdl jakĕsi varovĀnĭ. PĀelĕtl jsem jej oĀima, pak jsem se&it otevĀel, a na stranĀ 76 bylo ůplnĀ v&echno a bylo to popsĀnĕ. Jednalo se o komiks, kterĕ ve &vĕsku kupujĭ rodiĕe dĀtem pĀed narozenĭm sourozence. VysvĀtlenĭ zde podanĕ bylo vkusnĕ, neucintanĕ, svĕm zpĀsobem vĀcnĕ a nevynechalo ani orgasmus. Divĭm, se, Āe to tu nĀkdo prudĕrnĭ nezrazil a kdovĭ jestli se dĭlko doĀkĀ dal&ich vydĀnĭ, nebo jestli ti&e nezmizĭ z regĀlĀ a uĀ se nevrĀtĭ. PĀesto se pĀiznĀm, Āe v prvnĭ chvĭli jsem se zarazil a Āekl dceĀmĭ, Ā bude lep&ĭ, kdyĀ si tu knĭku napĀed prohlĕdneme s maminkou. A moje dcera, pĀĭmo pĀed vyvalenĭmi zraky knihovnic, opĀĀila, Āe nechĀpe proĀ, ponĀvadĀ knihu Āetla uĀ loni a pĀjĀuje si jĭ proto, Āe se jĭ hodnĀ lĭbila. Zatv pomĀrnĀ nejapnĀ, podrbal se ve zbytcĭch vlasĀ a odvĀtil : &Aha". Nic jinĕho se dĀlat nedalo.

Dĭky modernĭmu &vĕskĕmu pĀĭstupu a asi i dĭky tomu, Āe kniha nĀjak proklouzla cenzurou, jsme byli u&etĀeni jednĕ rodiĕovskĕ povinnosti, kterĀ se tak u nĀs omezila na otĀzku, jestli v knize nĀĀemu nerozumĀla. Āekla, Āe rozumĀla v&emu a tvĀĀila se skoro dotĀenĀ. NĀkdo by v tom mohl vidĀt pĀedĀasnou pubertu. DĀ tĀhne na ĀtĀnĀct a zatĭm se nezdĀ, Āe by rannĀ Āetba &vĕskĕch textĀ na nĭ zanechala nĀjakĕ nĀsledky. Vlasy si barvĭ na rozumnĕ barvy (ĀĀdnĀ zelenĀ), netouĀĭ po piercingu na ĀĀdnĕ ĀĀsti tĀla, pokud kouĀmĭ trĀvu, tak to velice dobĀĀe tajĭ, ani cigarety se mi neztrĀcejĭ - zkrĀtka, docela pĀĭjetelnĕ teenager. Uvidĭme, jestli se nevyskytnou nĀjakĕ neblahĕ projevy pozdĀji. MĀj strĕc mi uĀ od jejĭho narozenĭ Āĭkal : &Malĕ dĀti, malĕ potĭĀe". KdyĀ bude hodnĀ je&tĀ mĀĀu ĀĀalovat toho nakladatele... Martin Marx, Praha